

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter valja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 8 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 8 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez intencije vpošiljanje naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petdesetopne petit-vrste po 10 h, če so oznanila trikrat ali večkrat, po 10 h, če so dvakrat in po 8 h, če so tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnitvo je v Knaševih ulah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnitvo pa v pritličju. — Upravnitvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

## Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnitva telefon št. 35.

### Veselo znamenje.

Iz Trsta, 6. oktobra.

Manifestacijski shod tržaški je še vedno na dnevnem redu Šusteršičevega glasila. Od vseh strani napada „Slovenec“ to krepko manifestacijo tržaških Slovencev in znaša vse najrazličnejše insulte, napade in psovke na tržaške zborovalce. Že to dejstvo samo nam dokazuje, da je shod sam in zlasti njegove resolucije zadle dobro in globoko kranjske „Zukunft-politikarje“, ki se vsak dan smešneje bahajo s svojim „bistrim pogledom“. Vnel se je boj in tržaška „Edinost“ že zopet vihti bojno kopje, katero je to pot — to moramo priznati — krepko in srčno zavihnela zoper „razjarjenega“ nasprotnika. Res je sicer, da je to delo precej lahko, ker Šusteršiča in njegovo „S. L. S.“ tu v Trstu ljudje že davno pravilno sodijo in je zlasti „ljudstvo“ tržaško že davno na jasnem, kakšne baže da so kranjski klerikalci. V tem oziru je bil ljudski glas že več časa mnogo ostrejši nego „oficijalna sodba“, ki ni hotela — iz kakih vzrokov pravzaprav ne vemo — pihnuti v ta tleči ogenj vsestranske obsodbe kranjskega klerikalizma. Ali tedaj, ko stoji pomoč koroškimi Slovencem kot prva točka na dnevnem redu vsega in vsakega slovenskega političnega delovanja, sedaj je postalo neizogibno, da ne bi tudi oficijalni krogi zavzeli stališča vsakega zavednega Slovence in pri tem izplačali tudi za nazaj Šusteršičevo politiko. Dr. Rybář je gotovo govoril zelo tolerantno, saj je od daleč zopet in po stari navadi hotel tudi udariti po liberalcih, „um den Anstand zu bewahren“. Medklici tekom njegovega govora so pričali, da bile ostrejšje besede na mestu in po želji vseh poslušalcev. Ali vendar je ta njegov govor dregnil s tako silo v srčenovo gnezdo, da so poleg „Slovenca“ že ves čas od shoda sem

tudi v Trstu vsi katoliški sršeni po koncu. „Katoliška inteligenca“ je vsa na nogah iz vseh kotov lezejo na dan Naglovi petelinčki in odkladajo svoje izdelke po „Slovencu“ in svojem tržaškem listu. In to je, kar nas najbolj veseli na tržaškem shodu. Sedaj bode te sloge Naglove konec in sedaj napoči boj „mit offenem Visier“, česar je v Trstu že dolgo časa trebalo. Poudariti pa moramo, da je velika večina tukajšnjih slovenskih duhovnikov vsa drugačna nego kranjska svojat. Vsa čast jim! Že radi tega ne bo tu v Trstu nikdar „vihral“ kak boj v kranjskem smislu, in naj se Nagl napanja kolikor hoče. Tiste njegove „gliste“ pa, ki že od nekaj in žalibog dosedaj nemotljeni skušajo podjarmiti tržaške „kuharice“ in ki z Marijinimi družbami moškega spola razširjajo katoliški duh in Naglovo vero, s temi politikarji pa treba napraviti konec in hitri konec. To naj bi privzeli k svojemu programu tudi gospodje okrog „Edinosti“, katerih pasivna rezistenca v tem pogledu že davno ne ugaja širšim masam. Ravno v širših krogih se pogreša v tem oziru zelo potrebne odločnosti. In ker je tržaški „mob“ ves drugačen kakor na primer slovenski kmet v Mariji Devici v Polju, bode to delovanje in rovanje Naglovih agentov kmalu radikalno zairto. Ti ljudje seveda sedaj pretijo dr. Rybářu e tutti quanti, da so se na tržaškem shodu sami sebe deli ob glavo in da so se onemogočili kot slovenski zastopniki v Trstu, ker bagatelizirajo vero. In v „Slovencu“ se sedaj razlaga, da so storili strahoviti taktični pogrešek, ker so prišli navzkriž s slovensko socijalno demokracijo v Trstu. S tem „Slovenec“ pač zopet kliče in vabi socijaliste na koperacijo. Na te grožnje bode politikom društva „Edinosti“ lahko odgovarjati in dr. Rybář se menda tudi te sape ne bode prestrašil. Kar se pa socija-

listov tiče — in kot take proklamira „Slovenec“ sploh vse slovensko tržaško ljudstvo, naj klerikalci nikar ne upajo, da imajo kaj simpatij na svoji strani. Saj so oni ravno prvi krenili na liberalne steze in če so pri tem in pri drugih točkah trčili s političnim društvom „Edinost“, iz tega naj izhaja, da med tržaškim ljudstvom Naglovo seme nikdar ne pojde v — klasje.

### Pismo iz Srbije.

V Sofiji, 5. oktobra.

—ut. Prava carinska vojna med Srbijo in Avstro-Ogrsko začenja se pravzaprav šele sedaj, ko so takorekoč že vsi mostovi za odstop porušeni. Ko sem pred dvema mesecema odhajal iz srbske prestolnice, se je še mislilo, da se spor v kratkem konča. Takrat sem se razgovarjal o tem z voditelji parlamentarnih klubov — ta razgovor sem tudi priobčil v „Slovenskem Narodu“ — in nobeden ni govoril še o carinski vojni, nego so vsi govorili le o sporu, a o vojni so govorili samo kot o mogoči eventualnosti. Posebno g. N. Pašić, ministrski predsednik in minister zunanjih zadev, ki je položaj gotovo najbolje poznal, se je z neko gotovostjo izjavil, da se začne s pogajanjem za trgovinsko pogodbo z Avstro-Ogrsko gotovo že v septembru, a izrazil je tudi nado, da se sporazum doseže, seveda s predpostavko, da se pogajanja postavijo na čisto novo bazo, da se namreč izključijo iz trgovinske pogodbe klavzule o srbskih milijonskih državnih nabavah.

Tak je bil položaj, ko sem pred dvema mesecema odhajal iz Beograda, a sedaj, pri povratku, sem našel čisto nov položaj: carinsko vojno v pravem pomenu besede. Srbska vlada je pred nedavnim časom v posebni noti ponudila avstro-ogrskemu ministertvu zunanjih zadev obnovitev pogajanj in je naglasila svoje stališče,

da se ima iz pogajanj izključiti vprašanje o srbskih državnih nabavkah. Avstro-Ogrska je na to noto takoj odgovorila in je naglasila, da ne more odstopati od prejšnjih svojih zahtev. Ta avstro-ogrška nota je bila posebno lepo, v popolnoma dostojnem (je bil že čas za to!) tonu stilizirana, ali zaželjenega efekta ni naredila, ker srbska vlada na njo ni odgovorila in niti odgovarjati ne namerava. In danes v Srbiji nihče več ne misli na skorajšnjo obnovitev pogajanj, ker odstopati Srbija ne mara, a kakor se vidi, hoče tudi Avstro-Ogrska vztrajati pri dosedanjih svojih zahtevah — in vojna je tukaj. Škoda bo na eni in na drugi strani, kakor je to pri vseh vojnah: z orožjem in v ekonomski borbi. Na Dunaju mislijo, da Srbija propade vsled carinske vojne, ali to mišljenje je pogrešno, ker Srbija bo sicer trpela škodo, ali ta škoda ne bo znatna, ker je že zaključila trgovinske pogodbe z mnogimi državami, a s preostalimi jih zaključil je najkrajšem času. In tudi drugače je Srbija poskrbela, da se najdejo nova pota za eksport žive živine, a razen tega se je ponudil neki angleški konzorcij, da osnuje v Srbiji veliko tovarno konzerv, ki bo porabila ogromno število živine. Srbska vlada je temu konzorciju že obljubila, da mu da koncesijo za tovarno in stvar pride v najkrajšem času pred narodno skupščino.

Zato na Dunaju zastoj upajo. Srbija ne bo zapustila dosedanjega svojega stališča in ker Avstro-Ogrska tudi ne mara popuščati, šla bo Srbija dalje, posojilo bo prav lahko dobila in potem kupi topove tam, kjer so po mnenju srbske artiljerijske komisije najboljši, delala bo železnice in razpošljala po celem svetu konzerve, mesto živo živino v Avstro-Ogrsko, kakor je delala dosedaj. Razen tega se Srbija končno oslobodi od ekonomskega varuštva Avstro-Ogrske in ima potem tudi v politiki slobodnejše roke

— in to je posebno važno. A Avstro-Ogrska izgubi za svojo industrijo za vselej srbski, a mogoče tudi bolgarski trg. Srbija bo torej imela od carinske vojne momentano, a Avstro-Ogrska stalno škodo.

Interesantno je pri tem konfliktu tudi to, da stoji Nemčija, ki se je nekaj časa delala prijateljico Srbije, popolnoma na strani Avstro-Ogrske, kar znači, da ni prazna fabula mišljenja, da je Avstro-Ogrska samo avant-garda Nemčije. Ali storila — vsaj v tem slučaju — ne bo Srbiji nobene škode niti glavna nemška armada, še manj pa njena avant-garda.

### Nemci se uče češko.

Praga, 7. oktobra. Ne motimo se, ako trdimo, da izvira najnovejša vna med Nemci za učenje češčine od naučnega ministra Marcheta. Tako je sedaj naučno ministertvo z nenavadno naglico odobrilo načrt filozofske fakultete na nemškem vseučilišču v Pragi, da se ustanovi na vseučilišču tečaj za češčino ter je že tudi imenovan učitelj. Istotako se ustanove češki tečaji na dunajskem vseučilišču v prvi vrsti za juriste. Poučevali bodo nemški visokošolci, ki poslušajo slavistiko. Poučevali bodo brezplačno, in sicer le po pet juristov, da bo uspeh tembolj siguran. Namena pri tem tudi Nemci ne prikrivajo, da hočejo na ta način izpodrinuti Čehe iz sodnih služb.

### Iz Srbije.

Belgrad, 7. oktobra. Časopisje poroča, da bo Pašić v najkrajšem času odstopil, ker je njegovo stališče nezdržljivo. V začetku zasedanja skupščine, ki se prične 14. t. m., poda demisijo, sklicujoč se na notraju zadevo. Nova vlada se sestavi iz večine skupščine. — Glede nabave topov se še vedno ni izrekla odločitve. Tozadevna srbska komisija potuje znova

## LISTEK.

### Osvetnik.

Zgodovinska povest.  
(Dalje.)

„Prokleti vi vsi,“ je kakor razjarjena zver kričal Luka. „Tako mislite z menoj narediti? To vam poplačam — vsem skupaj.“

Pri teh besedah je zagrabil Luka sekiro, ki je ležala kraj peči in je planil na starega Zlatopoljca. Še predno ga je dosegel, je Manfreda zavihnela svoje bodalo in je ž njim zabodla Luka v ramo. Luka se je ustavil. Sunek sicer ni bil kdo ve kako močan in ga tudi ni posebno težko poškodoval, a da je to storila Manfreda, krotka, blaga Manfreda, to je Luka tako presenetilo, da se je ustavil, kakor da bi bil sredi pota okamenel.

Manfreda je uganiła, da ima Luka v tem trenutku sto misli, kaj bi storil, a zato mu je hotela zapreti vsak izhod. Zapiskala je na piščalko in koj na to so v sobo stopili štirje možje, štirje zvesti vojščaki starega Zlatopoljca in se postavili pred obe vrati.

Luka je začel vihteti sekiro, ka-

kor bi hotel začeti boj tudi proti tem možem. Začel bi ga bil lahko, kajti Luka je bil močan in hraber, zviti in izkušen bojevniki in bi se vsaj toliko časa gotovo uspešno branil, dokler bi ne prišla pomoč in te pomoči je bilo na dvorišču več kot dovolj.

Kako sta se torej začudila stari Zlatopoljec in Manfreda, ko je Luka naenkrat vrgl sekiro iz rok, padel na kolena in prosil:

„Prizanesite mi; pustite mi življenje in vse vam povem.“

Vsi so bili tako presenečeni, da ni nihče zapazil izraza zaničevanja in tajnega trumfa na Lukovem volčjem obrazu. Gotovo je bil prišel na misel, ki mu je nad vse ugajala.

„Zdaj povej po pravici, kaj se zgodi to noč,“ je ukazala Manfreda: „Govori!“

„Ker me silite, ker ste mi hoteli celo življenje vzeti, moram pač govoriti,“ je dejal Luka in potem šepetaje pristavil: „Krištof Zlatopoljec in Marija Saloma Kolovška hočeta danes ponoči pobegniti iz grada.“

„Kam mislite iti?“ je vprašala Manfreda.

„Natančno tega ne vem,“ je odgovoril Luka. „To veste, da ljubezen ni edina strast Krištofa Zlatopoljca.

Meni se zdi, da je Krištof obljubil Mariji Salomi, da jo popelje na otok, kjer bo ž njim vred vladala kot kraljica, na znan otok, kjer je bil Krištof že jetnik...“

Manfreda je zatrepetala in obupno stiskala bodalo, ki je je držala v rokah. Stari Zlatopoljec si je lomil roke in grgal neumljive besede, a vsakdo je slutil, da se stavec jezi nad svojim izdajskim sinom in da ga preklinja.

„Luka — povej, zakaj se snideta Krištof in Marija Saloma rav v sobi treh levov?“

„Ker je tam najvarnejši kraj, kjer se lahko pomudita nekaj časa in ker pride Marija Saloma popolnoma najlaglje v to sobo.“

„Kako to?“ je z napeto pozornostjo vprašala Manfreda.

„V sobo treh levov vodijo tajna vrata,“ je pojasnjeval Luka. „Marija Saloma pride iz svojih sob lahko skozi ta tajna vrata v sobo treh levov, ne da bi jo kdo zapazil.“

„Ali ima samo Marija Saloma ključ do teh vrat?“

„Zdaj ga imam še jaz, a vročim ji ga še zvečer, prav kmalu.“

„Daj meni ta ključ, Luka.“

„Čemu vam bo?“ je vprašal Luka z nevedno nezaupnostjo, dasi

je komaj čakal da izroči Manfredi ta ključ.

„Kaj ti mar, čemu mi bo? Daj mi ga, ali pa ti ga iztrgam iz rok, kakor sem ti iztrgala iz srca tvojnost Krištofa Zlatopoljca in Marije Salome.“

Luki je kazalo, da se ustavlja, da tako čim sigurneje doseže svoj namen.

„Dam vam ključ, a le če mi povesta, čemu vam bo,“ je dejal Luke in se začel pripravljati za boj.

Stari Zlatopoljec je koj zavihtel svoje dolgo bodalo in pri vratih stojteči možje so dvignili meče, toda Manfreda jim je zabranila, da bi se lotili Luke.

„Pustite ga,“ je rekla Manfreda: „saj ve, čemu da hočem ključ in se le šali, kakor je njegova navada.“

In ko je pogledala na starega Zlatopoljca, ter videla njegovo začudenje, je pohitela k njemu in mu ovila svoji roki okrog vrata.

„Ah — oče — dovoli mi, da še enkrat govorim s Krištofom. Ne verjamem in ne verjamem, da bi ljubil Marijo Salomo. Samo če bi mogla pol ure ž njim na samem govoriti, bi ga morda še spravila na pravo pot. Zato moram in moram biti o polnoči v sobi treh levov.“

„Tu imate dva ključa,“ se je oglasil Luka „in če spravite mojega gospodarja na pametna pota, vam bom tudi jaz hvaležen. Manjši ključ odpre vrata, ki vodijo iz sob Marije Salome v sobo treh levov, večji ključ odpre vrata na nasprotni strani.“

„Dobro,“ je vzkliknila Manfreda z divjim veseljem in vzela manjši ključ, dočim je večji ključ izročila staremu Zlatopoljcu. „Vzemite ta ključ, oče; če se v eni uri ne vrnem s Krištofom iz sobe treh levov, potem vstopite z mečem roki v to sobo.“

Zlatopoljec je naglo prikimal in spravil ključ potem pa pokazal na Luko, kakor bi hotel reči; poskrbite, kar treba, da nas ta človek ne izda.

Manfreda je starca takoj razumela in ukazala vojakom, naj Luko uklenejo in privežejo ob težko posteljo v njegovi sobi ter potem zaklenejo vsa vrata. Luka se ni upiral, kajti zdela se mu je, da ima dovolj dokazov, da se je vdal samo sili.

Ko so se za odhajajočim vojakom zaprla vrata se je Luka zasmeljal hripavo in na ves glas, a le za trenotek, potem je umolknil in nič ni izdalo več njegovih misli.

(Dalje prih.)



v Kreuzu in v Essen, da se prepučta, ako so se modeli spremenili, potem šele se nabava definitivno naroči. Ministrski predsednik Pasič je sporočil na merodajno mesto v Pariz, da je stališče srbske vlade glede topov in državnega posojila tudi po avstrijski noti nespremenjeno.

## Dogodki na Ruskem.

### Trepov zastrupljen?

Petrograd, 7. oktobra. Pri preiskovanju Trepovega drobovja v laboratoriju je izkazala kemična analiza, da je bil Trepov zastrupljen z alkaloidom.

### Zopet zarota zoper carja.

Varšava, 7. oktobra. Pri raznih hišnih preiskavah v Petrogradu je zalotila policija celo dopisovalnico revolucionarjev. Iz korespondence je razvidno, da je takoj po umoru generala Trepova odpotovalo iz inozemstva več odličnih članov revolucionarne stranke v Petrograd in Moskvo, da organizirajo napad na carja.

### Nova absolutistična naredba.

Petrograd, 7. oktobra. Ministrski svet je izdal okrožnico na vse urade, kjer se prepoveduje vsem osebam v državni službi ali le v državnih institucijah udeležba pri strankah in društvih, ki delajo vladi opozicijo. Prepoved velja tudi za učitelje in profesorje.

### Z bombo ubiti gubernator.

Varšava, 7. oktobra. Gubernator Starinkevič v Simbirsku, ki je dobil pri atentatu 5. t. m. mnogo ran, je zdaj umrl vsled zastrupljenja krvi.

### Konec litavske republike.

Petrograd, 7. oktobra. 30 Lihov in Litavec je lansko jesen v Vindavu odstavilo mestno oblast ter proglasilo federativno republiko. Včeraj se je v Mitavi završila sodna obravnava proti puntarjem ter so bili vsi obsojeni v ječo ali prognanstvo. Poveljniki vindavskega pristanišča, državni svetnik Šistavski, je dobil tri mesece ječe v trdnjavi.

### Umor.

Varšava, 7. oktobra. Včeraj je bil na ulici ustreljen načelnik tajne policije Viktor Grün, razpjit vsled brezsrčnosti napram političnim zločincem. Morilec je ušel.

### Nebogatov in tovariši.

Petrograd, 7. oktobra. Bivši poveljnik tretjega brodogoja, podadmiral Nebogatov, njegovi podpoveljniki in del moštva pridejo pred posebno sodišče v Kronstatu, ker so obdolženi, da so se brez boja vdali Japoncem.

## Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 7. oktobra. Vsi izvrševalni odbori radikalnih in socialističnih strank so sprejeli resolucijo, v kateri izjavljajo, da se mora zakon o ločitvi cerkve od države izvesti neizprosno in brez vsake spremembe, da se ne sme noben član strank spuščati v direktna ali indirektna pogajanja z Vatikanom, in da mora cerkveno premoženje v vseh občinah, kjer se niso pravočasno prijavile cerkvene občine, prepustiti s 11. decembrom t. l. dobrodelnim zavodom. — Včerajšnji ministrski svet se je tudi bavil s tem zakonom, a v bodoči seji dožene ves zakonski načrt s podrobnimi določbami, kako bo vlada postopala proti cerkveni upravi.

## Nesloga v pruski državi.

Berolin, 7. oktobra. Cesar Viljem je po svojem kancelarju naznanil brunšviškemu deželnemu zboru, da je izključeno, da bi vojvoda Kumberlanški zasedel brunšviški prestol. Vkljub temu je brunšviška deželna stranka sklenila, da vztraja pri zahtevi, da ne sme postati njihov vladar nihče drugi, kakor vojvoda Kumberlanški, in da bo stranka z vsemi sredstvi preprečila izvolitev kakega pruskega princa. Stranka poziva deželni zbor in prebivalstvo k odločnemu odporu proti nakani pruske vlade, ki bi si rada brunšviško vojvodino priklopila. Stranka je sklenila, da njeni člani preprečijo izvolitev kakega pruskega princa s obstrucijajo.

# Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. oktobra.

**Gospod Luka Svetec, c. kr. notar v Litiji, praznuje danes 80-letnico svojega rojstva.** Častitljivemu v delu za narod osivelemu starčku kliče: Še na mnoga leta v blagor domovini in narodu slovenskemu!

**Shod zaupnikov narodno-napredne stranke, ki je bil sprva določen na dan 11. t. m. se je odložil na dan 15. novembra t. l., ker so to zaupniki zlasti na deželi izrečno želeli in ker bi se sicer narodno-napredni poslanci, ki so sedaj z aposleni na Dunaju, ne mogli shoda udeležiti.**

**Proti narodni avtonomiji.** Dr. Šusteršič je v odseku za volilno reformo dne 27. septembra, ko se je razpravljalo o predlogu poslanca Starzynskega glede razširjenja deželne avtonomije, v imenu „Slovenske zveze“ izjavil, „da stoje Jugoslovani v obče simpatično nasproti razširjenju deželne avtonomije.“ Ta izjava je brez dvoma živo presenetila vse slovenske politične kroge, ker je v diametralnem nasprotju z vso dosedanjo slovensko politiko, ki je, kakor se je tudi sicer spreminjala, ostala dosledna vsaj v tem, da je visoko dvigala vselej in naj so divjali po domovini slovenski še tako ljuti viharji, prapor narodne avtonomije kot one spasnosne ideje, ki ima slovenskemu narodu zagotoviti bodočnost, kristalizirajo se v — združeno Slovenijo. Mi smo to Šusteršičevo izjavo zabeležili in jo komentirali docela nepristransko samo z absolutno narodnega stališča. Ker smo pri tej priliki povedali Šusteršiču v obraz, da se je izjavil se za razširjenje deželne avtonomije izneveril staremu slovenskemu programu, na čigar praporu je zapisana zahteva narodne samouprave, je pobožni „Slovenec“ ves iz sebe in nam očita infamijo in falzifikacijo. Le počasi gospoda! Šusteršič je res pristavil svoji izjavi za razširjenje deželne avtonomije klavzulo, da se morajo varovati pravice narodnostnih manjšin, toda te njegove besede bistveno ničesar ne spreminjajo na stvari, ako se uvažuje, da je nato brezpogojno glasoval za predlog posl. Starzynskega, ne da bi že pri tem slučajno zahteval garancij, da se dejansko zavarujejo pravice nacionalnih manjšin. Efekt njegovega nastopa je bil torej prav tisti, kakor če bi se bil izrekel za deželno avtonomijo brez vsake klavzule. Sicer je pa popolnoma postranska stvar, pod kakšnimi pogoji se je izjavil za deželno samoupravo, glavno je, da se je izneveril staremu slovenskemu programu, ki je ostal čisti in neomadeževan do sedaj od tistega časa, ko smo Slovenci prvič stopili v politično življenje, in vrgel preko krova glavno točko vseh naših zahtev: postulat po združenju Sloveniji. Deželna in narodna avtonomija, to sta pojma, ki brezpogojno izključujeta drug drugega. Kdor je za deželno avtonomijo, ne more biti obenem tudi za narodno avtonomijo, to je jasno kakor beli dan. Ako se je torej Šusteršič izjavil za deželno samoupravo, dasi pod gotovimi pogoji, ki jih pa kasneje sam ni uvaževal, je s tem eo ipso zavrgel načelo narodne avtonomije, ker med obema pojmomoma pač ni nobene srednje poti. Vse klavzule so tu brezpredmetne in ako jih je Šusteršič rabil, je to storil namenoma, da bi preslepil javnost in ji nametal peska v oči. Deželna avtonomija ali narodna avtonomija, tertium non datur! Čemu hoče sedaj Šusteršič z raznimi floskulami, ki so notorično brez vsakega pomena in brez vse vrednosti, prikriti svoje dejanje in se predstavljati javnosti, kakor da bi bivali v njem dve duši, od katerih ena gori za deželno, druga pa za narodno avtonomijo?! Mož že ve zakaj! Šusteršič čuti prav dobro, da je storil veliko budalost, ko se je izrekel za princip deželne avtonomije, zato se skuša opravičiti s tem, da je zahteval ob enem tudi varstvo narodnostnih manjšin. Široka masa bo temu opravičevanju morda verjela, ker ne ve, da se gre tu za princip,

ki ne pozna nobenih kompromisov. Politično naobraženim ljudem pa Šusteršič ne bo nametal peska v oči in naj jim še tolikrat očita infamijo in falzifikacijo! Šusteršičeve besede o varstvu manjšin so v načelnem vprašanju o deželnosti in narodni avtonomiji brez vsake važnosti, zato jih tudi ni bilo treba navajati; ako kriči sedaj „Slovenec“ o falzifikaciji, je to samo manever. Nedostaja mu namreč argumentov, zato nam hoče podtakniti falzifikacijo, da bi se s tem izognil neljube mu polemike. Toda ta manever je preprozen in ne verjamemo, da bi se na njegove limance vsedlo mnogo — kalinov.

**Zamorec mora opravljati svoj posel!** Kadar koli napravi dr. Žlindra kako budalost ali se pregreši proti narodni stvari, vselej je potem tega kriv kdo drugi. Šusteršič vedno komодно odvali vso krivdo na rame enega izmed svojih podložnih. In ti podložniki seve mirno in potrpežljivo prenašajo breme krivde, ki jim jo je naložil velemožni njih voditelj. Ponajveč je Šusteršičev „Sündenbock“ ubogi dvorni svetnik dr. Ploj. Ko je Šusteršič izdal koroške in štajerske Slovence, je „Slovenec“ ob koncu koncev dokazal, da je bil izdajalec pravzaprav dr. Ploj in sedaj, ko smo primerno ožigosali Šusteršičevo stališče napram predlogu posl. Starzynskega, je po „Slovencu“ zopet „grešni kozel“ dr. Ploj. Ta je baje v lepem klubu naravnost predlagal, naj se brezpogojno glasuje za razširjenje deželne avtonomije in dr. Šusteršič je bil tisti, ki je ta sklep prepredel ter dosegal, da je klub njega pooblaštil, naj se izreče za deželno avtonomijo pod pogojem varstva narodnostnih manjšin, na to pa brezpogojno glasuje za avtonomistični predlog posl. Starzynskega. Šusteršič je torej s svojim premišljenim nastopom prepredil še večje zlo, kakor se je sedaj zgodilo, da bi se Slovenci brezpogojno izrekli in bi brezpogojno glasovali za razširjenje dež. avtonomije, dočim so se sicer izrekli za deželno samoupravo pod gotovim kvatelami, a so na to takisto brezpogojno glasovali za avtonomistični predlog. Končni efekt je bil seveda isti. A vendar je velika zasluga Šusteršičeva, da je prepredil Plojevo zlodejstvo. Ubogi Ploj, smili se nam revež! Šusteršič ga ima tako rad, da mu iz same ljubezni milostno dovoljuje, da sme biti ponižni „grešni kozel“ njegove velemožnosti drja. Žlindre! Res mora imeti naravo, kakor bacek, da tako radevoljno prevzema na svoje rame — tuje grehe!

**Blamirani jeseniški klerikalci.** V spomenu še bode, kako so po zimi klerikalci na Jesenicah vdrli v sobo, kjer je imel občinski odbor svojo sejo ter prepredili nadaljevanje obč. seje. G. Cham je dotične nasilnike ovadil drž. pravdnštvu in pričela se je proti njemu kazenska preiskava, ki pa je bila ustavljena. Med onimi, ki jih je Cham naznanil drž. pravdnštvu radi javnega nasilstva, je bil tudi znani tovarniški uradnik Pongratz. Ko je bila preiskava proti njemu ustavljena, je vložil proti Chamu tožbo radi razžaljenja časti. Na to tožbo je bil Cham obsojen pri okrajnem sodišču v Kranjski gori na 30 K globe. Pongratz in klerikalci so zagnali sedaj velik vrišč in „Slovenec“ je na dolgo in na široko pisal o obsodbi, ki je zadela Chama, tistega, ki se je trudil, da bi katoliški razgražaji dobili zaslužen plačilo. „Slovenec“ si je kar mel roke, Zabukovec na Jesenicah je pa radosti poskakoval, samo da je bil obsojen Cham. Toda to veselje je bilo brezpogojno! Pri današnji vzklicni obravnavi je bil namreč g. Cham oproščen in tožitelj Pongratz mora poravnati vse stroške kazenskega postopanja, ki znašajo okrog 1000 K. Chama je zastopal dr. V. Ravnihar, tožitelja Pongratza pa dr. Valentščah.

**Politično društvo „Vodnik“ v Šiški** je priredilo včeraj javen ljudski shod v šišenski sokolski telovadnici z dnevnim redom: Šišenska občina in šulferanjska šola. Shod je obiskalo okoli 150 oseb in ga je otvoril g. mizar Franc Burger kot društveni predsednik. Glavni

govornik g. Fran Jančigaj je v ostrih besedah očrtal delovanje Nemcev, kojih cilj je ponemčiti slovenske narode zlasti pa slovenskega. Nemci nastopajo v doseg tega cilja zahrbtno, skrito in hinavsko in šele ko so se kodi tako utrdili, da jih ni mogoče spodnesti, stopijo javno na dan. Tako tudi v Šiški. Šišenski šulferanjski se je skrival kakor deklina, ki obeta biti kmalu nezakonska mati, dokler ni prišlo do poroda, ki se je izvršil v poslopju šišenskega posestnika, znanelega klerikalnega kapitalista Kauschegga, ki je gotovo igral babico pri tem porodu. Pravijo, da je ta šulferanjska šola namenjena le za otroke nemške narodnosti. Kdor pozna Nemce in namene šulferajna, mora priznati, da je ta šola namenjena slovenskim otrokom, da se potujčijo. Ni glavna stvar v tej šoli, da se otroci uče nemščine, glavno je, da se jim vcepi tisti fanatični nemški duh, vsled katerega postanejo najsilnejši agitatorji nemške propagande. V naših slovenskih ljudskih šolah se otroci nauče že toliko nemščine, da shajajo, če študirajo naprej ali če se poprimajo kakega rokodelstva. Zato skrbi že ukaz deželnega šolskega sveta za Kranjsko z dne 5. svečana 1887. Nemcem je torej mar le pridobitev strastnih priganjačev med nami. Ti so ravno oni ljudje, ki jih je rodila slovenska mati in ki so jih potem Nemci v svojih šolah prikrojili zase. Ta način ponemčevanja je kaj lahek in vedno zvezan z zaželjenimi uspehi, kajti kamor nagneš mlado drevo, tako in nič drugače ne bo rastle v poznejših letih. In zdaj pomislimo: ako odpade pri nas vsako leto samo deset otrok, kam pridemo tekom desetletij? V Avstriji gre Nemcem vse na roke, povsod imajo prednost. Specialno v Šiški imamo slabe šolske razmere. Dočim se z zidanjem novega šolskega poslopja čina in čina, so Nemci porabili lepo priliko in ustanovili šulferajnsko šolo. To vzdržujejo zdaj še sami, a je ne mislijo dolgo, kajti čim prej jo bodo skušali navaliti na ramo občini. Ako pomislimo, da že za staro našo šolo plačujemo več doklad kot stane vsa občinska uprava in se za novo pobirajo 11% doklade od vseh direktnih davkov, si boste Šišenčani pač dobro premislili, predno pojedete vzdrževati nepotrebno in škodljivo šulferajnsko šolo. Da se to ne zgodi, treba bo, da pri vseh prihodnjih občinskih volitvah pridejo vsi narodno zavedni slovenski možje na volišče in volijo strogo napredne občinske svetovalce in radikalno-narodnega župana. Ve slovenske matere se pa ne dajte preomotiti sladkim besedam sleparjev, ki bodo hodili okrog vas, da vam ugrabijo vaše otroke. Burno ploskanje je sledilo tem besedam, nakar je govornik prebral sledečo resolucijo, ki je bila navdušeno in soglasno sprejeta: Današnji ljudski shod zanika potrebo javneljudske nemške šole, torej take, ki bi jo vzdrževala šišenska občina, odločno protestuje proti kršenju slovenskega značaja s tem, da se je ustanovila privatna šola proti prekrstitvi Šiške v Schönau in zahteva od župana oziroma odbora, da vsako tako vlogo zavrne in najodločneje poziva deželni šolski svet, da razširi šišensko šolo na več razredov, in da nastavi primerno številno definitivnih moških učnih moči na šišenski šoli ter pospeši zidanje domače šole. Nato je govoril še g. Fran Drenik, ki je pozival Šišenčane na skupno in vztrajno delo proti napadom na slovenski značaj Šiške. Slovanom Nemci ne dajo nobenih pravic, če so v manjšini, pa bi se mi ne postavili z vso enerziijo v bran, ko nam hoče vzeti sovražnik čisti slovenski značaj naše vasi? Pokazati mu moramo, da vemo in znamo braniti svojo rodno grudo. Ker se ni nihče več oglasil k besedi, je zaključil predsednik shod, katerega so se udeležili Šišenčani iz vseh slojev, tudi nekaj žensstva ter večina občinskih odbornikov. Na shod je bil povabljen tudi župan g. Burger, ki ga pa ni bilo in ki tudi svoje odsotnosti ni opravičil. S tem je potrdil na shodu izraženi sum, da on o ustanovitvi šulferajnske šole v Šiški več

ve, kot se misli in da je tudi on v zvezi z očetmi te šole.

**Imate dober jezik, boste lahko delali.** To so besede goriškega nadškofa Sedeja, ki jih je govoril nekemu kaplanu, ki stopa v duhovsko službo. Iz teh besedi je jasno, da je duhovnik nastavljen vsled škofovega naročila za politično hujskanje v svojem kraju. Lepe kranjske razmere se razširjajo na Goriško! Apostoli razkola so na delu, a žetve ne bodo veseli.

**Srednješolska vest.** Za suplenta na učiteljšču v Kopru je imenovan slikar g. Saša Šantel.

**Repertoire slov. gledališča.** Iz gledališke pisarne: Jutri, v torek, se uprizori prvič na našem odru nova Neidhardova burka „Prvi“. Glavni vlogi igra g. režiser A. Verovšek in gospa St. Dragutinovičeva, večje vloge imajo g. Boleška, g. Barjaktarovič, ki nastopi prvič, gospa Barjaktarovičeva in gđc. Noskova ter g. Nučič in g. Dragutinovič. Ta burka je imela koncem minole sezone na Dunaju velik uspeh, ker je jako zabavna. — V petek pride na oder operna noviteta: Bizetovi „Biseri“.

**Slovensko gledališče.** „Gioconda.“ Tragedija v 4 dejanjih. Napisal Gabriele d'Annunzio. Premiera 6. oktobra t. l. — O drami sami smo že izpregovorili. — Kaj naj porečemo o proizvajanju? Recimo, da smo prišli s previsokimi nadami, dasi naše zahteve pri vseh potrebnih obzirih niso pretirane. Z odkritim veseljem pozdravljamo na našem odru dvojico Taborskih, od katere si obetamo tanogo istinitnega umetniškega užitka. Podrobne kvalitativne karakterizacije za danes še ne zapišemo, ampak se hočemo strogo ozirati le na sobotni njuni ulogi. Silvia gospe Taborske bila je temperamentna, globoko čuteča iskrena in požrtvovalna soproga, čije žalostna usoda nam je globoko pretresla dušo. Igra gospe T. bila je široka, večja v glasu in v gestah, nego v mimiki obraza. Vloga je naporna in zahteva pri Silvinem temperamentu mnogo notranjega ognja, toda tudi več tihe gradaje in letu in tam elementarne izbruhe, izražajoče se v velikih gestah. Zato bi želeli za reprizo več mirne igre. Zelo pohvalno nam je omeniti, da se je gospa T. v kratkem času izbornu priučila slovenskemu jeziku, da ji skoro ni poznati, da slovenščina ni njena materinščina. Gospa T. borsky kot zagonetni umetnik nas je naravnost navdušil. Njegova igra je kabinetna, umerjena in globoka, izcelirana do najmanjšega detaila in diskretna. Mestoma nas je spominjal na Fijana. Njegova duša se nam ne zrcali toliko v gesti, kakor v obrazu. Skratka: njegov Lucio je bil vprav tak, kakršnega zahteva d'Annunzio. Le izgovor mu je včasih pretih, prehiter in nerazumljiv; v drugem dejanju bi moral vsekakor biti glasnejši! Pa jto so nedostatki vsled nepoznanja akustike našega gledališča. V obeh Taborskih smo pridobili vsekakor moči prve vrste. — Gospa Barjaktarovičeva se nam je predstavila v majhni lirčni vlogi Si- renette in nas s svojo ljubkostjo simpatično pridobila. — Ostale osebe so nam že ljubi znanci. Gospa Danilova je predstavljala Silvino sestro Francesco. Nežno in rahločutno jo zahteva avtor, gospe Danilove Francesca pa je bila prejkava. — V obče velja za dramo take vrste, da ne smejo na površje kričeči glasovi, marveč distinguirani, nežnejši! — V prihodnje torej več notranje tišje gradajnosti. — Gioconda, gđc. Noskova je bila lepa svečnica lepote, samo premalo gibčna, g. Nučiča Cosimo je govoril preraskovno. Če govorimo o lepoti, se nam mora blesteti obraz in glas nam mora biti sanjavo prisrčen! — G. Dragutinovič je bil izboren v maski in je zadovoljil v svoji mali vlogi. Istotako mala Beata. — Splošno: igra je le deloma uspešna; pa treba pomisliti, da je bila letos prva. Naštudirana je bila dobro, režijo treba vsekakor pohvaliti. Le atelije (III. dej.) bi moral biti vse drugače opremljen, bujnje, ne tako špisarski prazen. Več navlake, samo da se premo-tijo oči! — V obče zahteva ta drama več notranjosti in vsaka beseda mora izveneti. Prevod bi bil moral oskrbeti edinole Cankar; tako pa se je izgubilo preveč besedne melodike. Gledišče je bilo skoro razprodano, in aplavza je bilo obilo. — Namenoma nismo preradodarni s pohvalo. Če se grajani nedostatki odpravijo, bomo upravičeneje hvalili prihodnjč. Fr. K.

**P. n. posetnikom slov. gledališča.** Iz gledališke pisarne: Nekateri posetniki slov. gledališča so se navadili prihajati k predstavam prekasno ter zato prav občutno motijo mir in vzemirjajo druge posetnike, zlasti pa igralsko osebje na odru.







## Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 8. oktobra 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 2/2% majska renta . . . . .	98 85	99 05
4 2/2% srebrna renta . . . . .	100 —	100 20
4% avstr. krona renta . . . . .	90 —	99 20
4% zлата . . . . .	116 60	116 80
4% ogrska krona renta . . . . .	94 70	94 90
4% zлата . . . . .	112 60	112 80
4% posojilo dež. Kranjske . . . . .	98 60	99 60
4 1/2% posojilo mesta Spljet . . . . .	100 50	101 50
4 1/2% posojilo mesta Zadar . . . . .	99 30	100 30
4 1/2% bos.-herc. železniško . . . . .	100 05	101 05
posojilo 1902 . . . . .	99 25	99 75
4% češka dež. banka k. o. . . . .	98 85	99 45
4% ž. o. . . . .	100 10	101 10
4 1/2% zast. pisma gal. dež. . . . .	105 —	106 —
hipotečne banke . . . . .	100 20	106 70
4 1/2% zast. pisma Innerst. . . . .	100 —	100 30
hranilnice . . . . .	100 —	100 30
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. . . . .	100 —	100 30
dež. hranilnice . . . . .	100 —	100 30
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban. . . . .	100 —	100 20
obl. ogr. lokalnih železnic d. dr. . . . .	100 —	101 —
4 1/2% obl. češke ind. banke . . . . .	99 90	100 —
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč . . . . .	99 50	100 —
4% prior. dolenskih želez. . . . .	317 50	319 50
3% prior. juž. želez. kup. 1/2% . . . . .	100 —	100 80
4 1/2% avstr. pos. za želez. p. o. . . . .		

Srečke.	215 —	220 —
Srečke od l. 1860 1/2 . . . . .	275 —	277 —
od l. 1864 . . . . .	152 85	154 85
tizske . . . . .	280 —	289 —
zem. kred. I. emisije . . . . .	285 25	295 25
II. . . . .	258 —	267 —
ogrške hip. banke . . . . .	97 —	105 50
srbške a frs. 100 — . . . . .	161 40	162 40
turške . . . . .	21 70	23 70
Basilika srečke . . . . .	453 —	464 —
Kreditne . . . . .	78 —	85 —
Inomoške . . . . .	85 —	92 —
Krakovske . . . . .	56 25	62 25
Ljubljanske . . . . .	48 —	50 —
Avstr. rdeč. križa . . . . .	28 75	30 25
Ogr. . . . .	55 —	60 —
Rudolfove . . . . .	70 —	76 —
Salcburške . . . . .	16 85	161 85
Dunajske kom. . . . .		

Dejnice.	180 75	181 75
Južne železnice . . . . .	683 —	684 —
Državne železnice . . . . .	1766 —	1777 —
Avstr.-ogrške bančne deln. . . . .	672 50	673 50
Avstr. kreditne banke . . . . .	811 50	812 50
Ogrske . . . . .	242 —	243 —
Zivnostenske . . . . .	713 —	719 50
Premogokop v Mostu (Brix) . . . . .	6 6 —	6 07 —
Alpinske montan . . . . .	2780 —	2890 —
Praške želez. ind. dr. . . . .	577 50	578 50
Rima-Murányi . . . . .	288 50	291 —
Trboveljske prem. družbe . . . . .	577 —	579 —
Avstr. orožne tovr. družbe . . . . .	158 50	160 —
Češke sladkorne družbe . . . . .		

Valute.	11 35	11 39
C. kr. cekin . . . . .	19 12	19 15
20 franki . . . . .	23 47	23 56
20 marke . . . . .	23 98	24 06
Sovereigns . . . . .	117 47	117 67
Marke . . . . .	96 50	96 65
Laški bankovci . . . . .	252 50	253 25
Rubliji . . . . .	4 84	5 —
Dolarji . . . . .		

## Žitne cene v Budimpešti.

Dne 8. oktobra 1906.

Termin.

Pšenica za oktober . . . . .	50 kg K	7 17
Rž . . . . .	50	6 44
Koruza . . . . .	50	5 07
Oves . . . . .	50	6 88

Eksplicit.

Zdržno.

## Meteorološko poročilo.

Vikna nad morjem 06° 2'. Srednji tlačni tlak 736.0 mm.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
6.	9. zv.	740.3	14.0	sl. jug	dež
7.	7. zv.	740.5	14.0	brezvetrno	oblačno
	2. pop.	739.2	18.6	brezvetrno	sk. oblačno
9.	9. zv.	738.9	13.4	brezvetrno	jasno
8.	7. zv.	738.8	10.0	sl. jvzhod	megla
	2. pop.	737.7	19.1	sl. jzhod del.	oblač.

Srednja predvčerajšnja in včerajšnja temperatura: 14.3° in 15.3°; norm.: 12.0° in 11.9°. Mokrina v 24 urah 2.7 mm in 0.3 mm.

## Polir

se takoj sprejme pri stavbniku Ferd. Trumler, Ljubljana, Pred škofijo št. 3. 3596-3

Dobro ohranjena

### Šnecerijska oprava

se takoj proda v Spodnji Šiški št. 88. Več se poižve istotam. 3649 1

## Miss Farler

poučuje angleško. Turjaški trg št. 8, I. nadstr.

## Italijanski jezik

poučuje po priznani lahko umiljivi metodi Marianna Chiossino Knaflove ulice št. 4. 3556-3

## Knjigovodja

spretnega v vseh stavbnih strokah, večjega slov., nemšč. in če mogoče laščine sprejme takoj stavbna tvrdka. Pismene ponudbe z izpričevali pod „knjigovodja“ na uprav. „Slov. Naroda“. 3647-1

## Steklenica malinčevega sirupa

(3 kg netto) 3006 15  
lekarinarja Piccolija v Ljubljani  
neprekosljive kakovosti, se z vzojmo in zavojem vred po pošti pošilja s povzajem za K 5-30 za prvo pasjo (cono), sicer K 5-60. V Ljubljani stane steklenica s 3 kg. 4 K, pasteurizirana steklenica (okoli 1 kg) K 1-50. 3455 3

## Kompanjon

za dobro upejano trgovino se išče. Podjetnik, ki bi bil pripravljen K 14.000 vložiti v to obrt, naj pošlje svoj ofert pod „K 14.000“ na uprav. „Slov. Naroda“ do koncem tega meseca. Omeniti je še, da bi se njegov kapital obrestoval približno na 15%. 3648-1

## Kavarna „LEON“

v Ljubljani, na Starem trgu 30 vsak torek, četrtek, soboto in nedeljo  
vso noč odprta.  
Z odličnim spoštovanjem  
Leo in Fani Pogačnik. 3455 3

## Dr. Ivan Oražen

naznanja, da se zdravi v njegovem ortopedičnem zavodu na Turjaškem trgu št. 4: **raznovrstno skrivljenje hrbtenice, izbočen hrbet, neenake rame, neenaka ledja i. t. d.** Vse se izvršuje pod osebnim nadzorstvom dr. Oražna, ki daje pojavnila od 9.—10. dop. in od 2.—3. ure popoldne v Wolfovih ulicah št. 12, I. nadstr. 3477-7

## Prodaja iz konkurzne mase.

Iz konkurzne mase Antona Ogrina, trgovca v Rudolfovem, se proda na ponudbe ali oferte

- zaloga manufakturnega blaga, sodno cenjenega na 8414 K 19 h,
- posebna partija manufakturnega blaga, sodno cenjenega na 575 K 25 h,
- štacunska oprava, sodno cenjena na 219 K 40 h.

Podpisani upravitelj konkurzne mase sprejema pismene ponudbe, katerim mora biti priložen 10% vadij, za zalogo blaga tedaj 841 K 42 h, za posebno partijo blaga 57 K 52 h in za štacunsko opravo 21 K 94 h

do 20. oktobra 1906.

Ponudniki vezani so na svoje ponudbe do dne 10. novembra 1906. Upniški odbor pa si pridržuje pravico ponudbe, ki mu ne ugajajo, odkloniti.

Ponudbe pod sodno cenilno vrednostjo se ne upoštevajo. Ponudniki, katerih ponudba se je sprejela, imajo takoj, ko jih obvesti upravnik konkurzne mase o sprejemu njih ofertov, celo kupovino plačati na roke podpisane upravnika konkurzne mase in se jim kupljeni predmeti takoj izročijo iz prodajalnice. Štacunska oprava izroči se še le potem, ko je kupovalec zaloge blaga le to odstrani.

Za kakovost in količino predmetov, ki se imajo prodati ter za popolnost in resničnost inventarnega zapisnika ne prevzame konkurzna masa nikakega jamstva.

Inventarni zapisnik je na vpogled pri okrožni sodnji v Rudolfovem in pri podpisnem upravitelju konkurzne mase, pri katerem naj se oglasi, kdor si hoče zalogo ogledati.

Rudolfovo, dne 3. oktobra 1906.

Dr. J. Schegula

odvetnik v Rudolfovem.

3612-2

## Krila

iz ševiota, lodna, sukna . . . . .



perilo za dame, juponi, nogavice in modrci

po zelo nizkih cenah

3670-2 pri Karlu Recknagel

Mestni trg št. 3.

## Lepa stanovanja

v novih hišah na Selu tik glavne ceste z 1. 2 ali 3 sobami, kuhinjo in drugimi pripadki se takoj oddajo po zelo nizki ceni.

Več se poižve v Ljubljani, Ambrozev trg št. 7, pritl. 3315 21

## Trgovski pomočnik

izurjen manufakturst, vojaščine prost, se takoj sprejme kot prva moč pod ugodnimi pogoji. Ponudbe s črko „Bodočnost 50“ na upravništvo „Slov. Naroda“ 3627-2

## Krojaški pomočnik

se takoj snrejme pri

## Franj. Škrbec

v Ložu. 3622-

Lepo obrastel

## gozd

v Vuzenici na Štajerskem se proda zaradi bolezn lastnika. Gozd obstoji izključno iz smrek in bojk, se proda z zemljiščem vred ali pa sam drevesa v posekanje v debelosti 21 cm naprej.

Kupec dobi od prodajalca v najem tudi žago s cirkularjem, katere žaga stoji blizu gozda in je oddaljena koma pol ure od železniške postaje Vuzenice. Naslov prodajalca pove upravništvo „Slov. Naroda“. 3593-2

Kakor je p. n. občinstvu znano, sem bil pred začetkom sezije v Parizu, kjer sem osebno izbral originalne pariške modele, ki so ravno kar došli.

S tem si usojam p. n. občinstvo vabiti na ogled teh modelov in upam, da se bode vsakdo zanimal zanje. Imam velikansko zalogo **sveže jesenske in zimske konfekcije za dame, gospode, deklice in dečke**, vse najfinejše izvršitve po najnižjih cenah.

Z velespoštovanjem

## O. BERNATOVIČ

v Ljubljani, Mestni trg št. 5.

Ops. kr. avstrijske

državne železnice.

## Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel:

- 7-10 zjutraj. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Celovec, Glandorf, Salcburg, Inomost, Linc, Budejevice, Praga.
- 7-17 zjutraj. Osební vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
- 11-30 popoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salcburg, Inomost, Bregenc.
- 1-05 popoldne. Osební vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
- 4-00 popoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejevice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
- 7-08 zvečer. Osební vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.
- 7-35 zvečer. Osební vlak v smeri: Trbiž.
- 10-23 ponoči. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Dohod v Ljubljano juž. žel:

- 7-09 zjutraj. Osební vlak iz Trbiža.
- 8-44 zjutraj. Osební vlak iz Novoga mesta, Kočevja.

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

## Damski in otročji klobuki

same oblike ali pa tudi olišpani

## dunajski vzorci

Najnižje cene!

Največja izbira!

## Paulina Recknagel

Mestni trg št. 3.

Sprejemajo se klobuki v moderno preuredbo.

## „Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, priporitet, komunalnih obilgnoj, sredk, delnic, valut, novcov in deviz. Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—

Zavezan in obkuptuje iztrežene vrednostne papirje in novčute zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavecije.

Rezervni zaklad K 200.000.—

Ima prodajno in vrednostno papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Podružnica v SPLJETU.

Demarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vsdiga. 3-115

Promet s čeki in nakaznicami.